

Dones i graffiti a Barcelona

Escrit per Àgia Luna, Directora del Festival Artescape / col·l. Keor, graffiter i raper
dijous, 28 d'abril de 2016 13:43

OPINIÓ

Dones, dones, dones....graffiti...mmmh? realment no importa qui pinta, oi? el graffiti és cosa d'algú que té ganes de pintar i busca una manera d'expressar-se, de gaudir, ja sigui amb l'esprai, un taker o el que tingui per la mà.

Però, és clar, el gènere importa, sobretot, quan la realitat s'imposa i et dediques a l'organització d'esdeveniments d'aquest tipus.

L'any passat, [Artescape](#) va muntar el Festival, per primera vegada en un espai apte per a "artistes". Això és, on hi havia murs, la majoria efímers, clar, però espais de gran format. I ens vam adonar que havien vingut TOTS HOMES. Nosaltres, organitzadores, majoria dones, estavem aclaparades. Enguany no, han canviat les coses i aquest any la majoria seran DONES i el dediquem a elles, amb algun espai especial com la xerrada a l'Arts Santa Mònica el dia 3 de maig. Buscar-les ha sigut una odissea, això sí, però ens n'hem ensortit, comptem amb

artistes com:

Turkesa, Negahamburger, Mina Hamada, Malicia,

Aisa, Rita Fittipaldi

...entre d'altres.

I, és que les artistes del graffiti es mouen en un món d'anonimat. El graffiti és aproximadament 80% clandestí, 20% no clandestí, degut al "bombing" que podríem definir com les pintades ràpides per a donar-se un nom. Molts diuen que és així per definició i que així ha de continuar. Però, què passa llavors amb les dones? encara estan més amagades, són pràcticament invisibles...fins i tot menystingudes... una llàstima. La creativitat i l'art no s'han d'amagar, sobretot perquè l'essència del graffiti és comunicar i no pas posar barreres a l'art. El graffiti que m'agrada és el que omple els carrers de colors, el que parla a la gent i ens diu que els espais públics es transformen en museus a l'aire lliure si embellim la seva cara. I són per a tothom, cap distinció, ni entrada, ni barrera, ni raça, ni res.

Les dones i el graffiti és una altra assignatura pendent d'aquest art tan poc valorat, per això aquest any les reivindiquem, contentes que l'any que ve tindrem un llistat gran de noies i que haurem trencat una llançà per la seva normalització en les exhibicions de graffiti. Si mai teniu ocasió, fixeu-vos en els cartells de les "mogudes" de graffiti, hi trobareu tant poques noies que us posareu a plorar! Perquè és una realitat que el món del hip hop, la cultura "mare" que promou tots aquests esdeveniments, és un món d'esferes tancades, com tants d'altres. Aquell que mou els fils no hi pensa en el gènere i convida els amics dels amics...i ja ho tenim, per desgràcia, un altre espai social altament masculinitzat.

La realitat és que, molts cops, donada la societat en la vivim, a la graffitera se la tracta de "marimacho", posant-li obstacles per a entrar en aquest món urbà majoritàriament d'homes. També, el fet del masclisme inconscient que hi ha imposat en aquests cercles, provoca que el fet de que siguin relativament poques acabi desembocant en uns rols desagradables, en molt casos per a elles, convertint-se en el reclam o la companya a la que es mira indegudament. No s'ha d'oblidar que el graffiti va néixer amb una part reivindicativa molt forta als EE.UU. En països com ara Palestina, també es va utilitzar el graffiti per a reclamar més drets pels més oprimits i dèbils. Per això, **Cristina del Valle**, ens ho recordarà en la xerrada del dia 3 de maig a l'Arts Santa Mònica. Ella va coordinar el projecte "Graffitis per la pau" el 2010 que va dur a les artistes

Den, Musa, Yubia, Mamba i Mako a

pintar el mur de Betlem. Perquè el graffiti és un art plàstic i mural que ens permet, precisament això, manifestar-nos en contra de moltes injustícies. "Una paret en blanc és sinònim d'un poble callat" per tant, creiem que el graffiti ha de deixar marca allà on tingui les eines per a fer-ho. D'aquest mode i com a pilar del Hip Hop dotar l'art de coneixement, consciència i expressivitat per a tots els públics.

Per tot això, el que volem aconseguir en aquesta edició és donar un ferm suport a les graffiteres, així com fer teixit entre elles per a millorar la seva realitat com a artistes. El nostre objectiu és facilitar la cooperació dins el món de l'art, l'exhibició del treball de les dones, obrir espais d'expressió i reflexió més propers i familiars, crear llocs de trobada on compartir experiències i tècniques i, sobretot, deixar enterrada la llavor de l'amistat per a futures edicions.

Dones i graffiti a Barcelona

Escrit per Àgia Luna, Directora del Festival Artescape / col·l. Keor, graffiter i raper
dijous, 28 d'abril de 2016 13:43

